

Regeling van de Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening van [PM datum], nr. 2025-0000533393, houdende regels met betrekking tot het verstrekken van een specifieke uitkering ten behoeve van de uitvoering van de isolatieopgave binnen de regionale structuur van het Nationaal Programma Lokale Warmtetransitie (Regeling specifieke uitkering isolatieopgave Nationaal Programma Lokale Warmtetransitie)

De Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening,

Gelet op artikel 2, eerste lid, onderdeel m, van het Besluit van 29 oktober 2022, houdende het stellen van regels over het verstrekken van specifieke uitkeringen aan gemeenten of provincies voor activiteiten die passen in het rijksbeleid met betrekking tot het bouwen, het wonen en de woonomgeving (Stb. 2022, 452);

Besluit:

Artikel 1. Definities

In deze regeling wordt verstaan onder:

accounthouder: aan de gemeenten gekoppelde contactpersoon van het Nationaal Programma Lokale Warmtetransitie;

budgethouder: gemeente, provincie of omgevingsdienst waarvoor in een in bijlage I opgenomen regio is bepaald dat deze optreedt als budgethouder;

isolatieopgave: zorg dragen voor het isoleren van gebouwen, met een focus op activiteiten die worden uitgevoerd met behulp van middelen die door gemeenten in de regio zijn verkregen op grond van de Regeling specifieke uitkering Lokale Aanpak Isolatie;

minister: Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening;

NPLW: Nationaal Programma Lokale Warmtetransitie;

regio: regio, genoemd in bijlage I;

regiocoördinator: een door de budgethouder binnen de regio aangewezen regiocoördinator voor de isolatieopgave;

Artikel 2. Activiteiten waarvoor een uitkering kan worden verstrekt

1. De minister kan op aanvraag een specifieke uitkering verstrekken aan een budgethouder voor activiteiten die tot doel hebben om regionaal samen te werken aan het uitvoeren van de isolatieopgave in de regio.

2. De activiteiten, bedoeld in het eerste lid, omvatten in elk geval het aanstellen of aannemen van een regiocoördinator en een of meer van deze activiteiten:

- a. het organiseren of inhuren van expertise voor of ondersteuning van de isolatieopgave en het inzetten daarvan in de regio;
- b. het organiseren van een regionaal afstemmingsoverleg of zorgen dat bestaande overleggen die zich hiervoor lenen worden voortgezet; of
- c. op regionaal niveau naar behoefte verbinding leggen met andere bovenlokale opgaven.

Artikel 3. Verantwoordelijkheid regiocoördinator

De regiocoördinator is verantwoordelijk voor:

- a. het organiseren van een regionaal afstemmingsoverleg over de isolatieopgave in de regio of zorgen dat bestaande overleggen die zich hiervoor lenen worden voortgezet;
- b. het zijn van aanspreekpunt voor accounthouders van het NPLW;
- c. het leveren van voortgangsinformatie;
- d. het verspreiden van kennis en het ontvangen van informatie van het NPLW;
- e. het deelnemen aan bijeenkomsten voor het netwerk van regiocoördinatoren en het doorgeven van signalen en lessen aan de accounthouders van het NPLW; en
- f. het coördineren van de aansluiting van relevante partijen bij het afstemmingsoverleg naar behoefte van de regio.

Artikel 4. Hoogte van de specifieke uitkering en herverdeling

1. Een budgethouder kan gedurende het aanvraagtijsvak, bedoeld in artikel 5, eerste lid, een aanvraag doen voor een specifieke uitkering ter hoogte van het voor de betreffende regio in de laatste kolom in bijlage I opgenomen bedrag.
2. Als er regio's zijn waarvoor de budgethouder geen aanvraag heeft gedaan gedurende het in artikel 5, eerste lid, bedoelde aanvraagtijsvak, dan wordt het voor de betreffende regio's op grond van bijlage I gereserveerde bedrag herverdeeld over de budgethouders die wel een aanvraag hebben gedaan, naar rato van het bij die budgethouder opgenomen bedrag in de laatste kolom van bijlage I.

Artikel 5. Aanvraag en beslistermijn

1. Een aanvraag voor een specifieke uitkering kan worden ingediend met ingang van 3 november 2025 tot en met 17 november 2025.
2. Een aanvraag bevat ten minste:
 - a. een omschrijving van de regio en welke gemeenten binnen de regio vallen;
 - b. een omschrijving van de wijze waarop de budgethouder bepaald is binnen de regio;
 - c. indien dat reeds bekend is: een omschrijving van de beoogde activiteiten waarvoor de specifieke uitkering wordt aangevraagd en de wijze waarop de activiteiten bijdragen aan het doel, bedoeld in artikel 2, eerste lid; en
 - d. het bankrekeningnummer waarop de specifieke uitkering dient te worden gestort, inclusief een bewijs dat de bankrekening op naam van de aanvrager staat.
3. Een aanvraag wordt ingediend via een formulier dat beschikbaar wordt gesteld op de website van het NPLW.
4. De minister neemt binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag een besluit over de verstrekking van een specifieke uitkering.

Artikel 6. In aanmerking komende kosten

Kosten voor levering van goederen of diensten door derden komen uitsluitend in aanmerking als deze marktconform zijn bepaald.

Artikel 7. Weigeringsgrond

Een aanvraag voor een specifieke uitkering kan worden afgewezen, indien de aanvraag onvoldoende gedragen wordt binnen de regio.

Artikel 8. Verplichtingen ontvanger specifieke uitkering

1. De ontvanger van de specifieke uitkering is verplicht om:

- a. indien de ontvanger bij de aanvraag geen omschrijving als bedoeld in artikel 5, tweede lid, onderdeel c, heeft aangeleverd, alsnog die omschrijving aan te leveren aan het NPLW uiterlijk op 1 april 2026;
- b. de activiteiten, bedoeld in artikel 2, eerste lid, af te ronden voor 31 december 2028;
- c. het NPLW op verzoek te informeren over de voortgang van de activiteiten waarvoor de specifieke uitkering is verstrekt; en
- d. op verzoek informatie te verschaffen ten behoeve van door de minister ingestelde onderzoeken die erop zijn gericht informatie te verkrijgen over de doelmatigheid en doeltreffendheid van het NPLW en de regionale structuur.

2. Indien de uitvoering van de activiteiten voor 31 december 2028, buiten de schuld van de ontvanger van de specifieke uitkering niet mogelijk is, kan de minister die termijn op schriftelijk en gemotiveerd verzoek van de ontvanger eenmaal met ten hoogste een jaar verlengen.

Artikel 9. Bestemming niet-gebruikte middelen

1. De minister kan het restant van een specifieke uitkering terugvorderen als de specifieke uitkering niet of niet geheel is besteed voor 31 december 2028.
2. In afwijking van het eerste lid kan de minister, indien sprake is van een verlenging van de termijn voor de uitvoering van de activiteiten als bedoeld in artikel 8, tweede lid, het restant van een specifieke uitkering terugvorderen als de specifieke uitkering niet of niet geheel is besteed voor 31 december 2029.

Artikel 10. Verantwoording en terugvordering

1. De bijlage bij de jaarrekening van de budgethouder over de jaren waarin de specifieke uitkering wordt besteed, bevat de verantwoordingsinformatie, bedoeld in artikel 58a van het Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten en artikel 17a van de Financiële-verhoudingswet.
2. De minister stelt de specifieke uitkering vast nadat de budgethouder, op de in het eerste lid bedoelde wijze, de verantwoordingsinformatie aan de minister heeft verstrekt. Indien de uiterste datum voor het afronden van de activiteiten, bedoeld in artikel 2, is verstrekt en de budgethouder geen verantwoordingsinformatie heeft verstrekt, stelt de minister de specifieke uitkering vast aan de hand van de eerstvolgende verantwoordingsinformatie.
3. Als uit de verantwoordingsinformatie blijkt dat de specifieke uitkering niet of niet volledig is besteed aan de activiteiten waarvoor deze is verstrekt, of onrechtmatig is besteed, kan de uitkering ter hoogte van het niet of onrechtmatig bestede deel door de minister worden teruggevorderd. De minister doet binnen een jaar na ontvangst van de verantwoordingsinformatie mededeling over de terugvordering aan de ontvanger van de specifieke uitkering.

Artikel 11. Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst en vervalt met ingang van 31 december 2029, met dien verstande dat deze regeling van toepassing blijft op specifieke uitkeringen die op grond van deze regeling vóór laatstgenoemde datum zijn verstrekt.

Artikel 13. Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling specifieke uitkering isolatieopgave Nationaal Programma Lokale Warmtetransitie.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

De Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening,

M.C.G. Keijzer

CONCEPT

Bijlage I. Verdeling middelen

Bijlage bij artikel 4

Regio	Basisbedrag	% aantal gemeenten in regio	Bedrag naar verdeling gemeenten	% LAI tov totaal koop	Bedrag naar verdeling LAI tov totaal koop	Totaalbedrag
Achterhoek	100.000	0,023	29.032,16	0,031	116.018,22	245.050,38
Alblasserwaard	100.000	0,006	7.258,04	0,005	16.770,70	124.028,74
Amersfoort	100.000	0,020	25.403,14	0,014	53.865,74	179.268,88
Arnhem Nijmegen	100.000	0,047	58.064,33	0,040	150.398,02	308.462,35
Cleantech Regio	100.000	0,020	25.403,14	0,022	83.314,66	208.717,80
Drechtsteden	100.000	0,020	25.403,14	0,018	67.420,59	192.823,73
Drenthe	100.000	0,035	43.548,25	0,048	179.958,10	323.506,35
Flevoland	100.000	0,018	21.774,12	0,011	42.238,99	164.013,11
Foodvalley	100.000	0,023	29.032,16	0,018	67.019,20	196.051,37
Fruitedelta Rivierenland	100.000	0,023	29.032,16	0,023	84.480,14	213.512,31
Fryslân	100.000	0,053	65.322,37	0,083	310.573,98	475.896,35
Goeree-Overflakkee	100.000	0,003	3.629,02	0,003	10.675,21	114.304,23
Groningen	100.000	0,029	36.290,20	0,054	199.725,96	336.016,17
Hart van Brabant	100.000	0,026	32.661,18	0,024	88.939,57	221.600,75
Hoeksche Waard	100.000	0,003	3.629,02	0,003	10.018,25	113.647,27
Holland Rijnland	100.000	0,038	47.177,27	0,025	91.808,84	238.986,11
Metropoolregio Eindhoven	100.000	0,061	76.209,43	0,057	211.009,91	387.219,34
Midden-Holland	100.000	0,015	18.145,10	0,011	41.482,91	159.628,01

Noord- en Midden-Limburg	100.000	0,044	54.435,31	0,053	198.440,87	352.876,18
Noord-Holland Noord	100.000	0,050	61.693,35	0,051	189.875,48	351.568,83
Noord-Holland Zuid	100.000	0,079	97.983,55	0,054	199.850,86	397.834,41
Noordoost Brabant	100.000	0,029	36.290,20	0,026	97.863,17	234.153,38
Noord-Veluwe	100.000	0,020	25.403,14	0,020	75.426,95	200.830,09
Rotterdam-Den Haag	100.000	0,061	76.209,43	0,035	128.950,51	305.159,94
Twente	100.000	0,041	50.806,29	0,050	187.313,05	338.119,33
U16	100.000	0,047	58.064,33	0,029	109.372,84	267.437,17
West-Brabant	100.000	0,047	58.064,33	0,049	180.905,25	338.969,58
West-Overijssel	100.000	0,032	39.919,23	0,034	127.501,43	267.420,66
Zeeland	100.000	0,038	47.177,27	0,048	179.490,08	326.667,35
Zuid-Limburg	100.000	0,047	58.064,33	0,060	222.665,51	380.729,84

TOELICHTING

I. Algemeen

1. Inleiding

Met deze regeling wordt een specifieke uitkering vastgesteld om gemeenten te ondersteunen bij de isolatieopgave, met de focus op het deel van de opgave dat samenhangt met de lokale aanpak isolatie waarvoor gemeenten via de Regeling Specifieke Uitkering Lokale Aanpak Isolatie (SpUK LAI)¹ middelen hebben ontvangen.

De SpUK LAI is de invulling van één van de actielijnen van het Nationaal Isolatieprogramma. Het doel van het Nationaal Isolatieprogramma is om 2,5 miljoen woningen te isoleren in de periode tot en met 2030, met de nadruk op de 1,5 miljoen slecht geïsoleerde woningen (label E, F en G) waarbij één of meerdere stappen worden gezet richting de standaard voor woningisolatie. Binnen het Nationaal Isolatieprogramma is actielijn 1: Lokale aanpak isoleren 750.000 koopwoningen samen met gemeenten. Voor deze actielijn is de eerste tranche van de SpUK LAI in 2023 gepubliceerd, gevolgd door de tweede tranche in 2024 en derde tranche in 2025. Via deze regeling konden gemeenten een aanvraag indienen voor middelen om hun eigen isolatieaanpak vorm te geven die gericht is op het isoleren van slecht geïsoleerde (labels D, E, F, G) koopwoningen of woningen in gemengde Vereniging van Eigenaars (VvE's), waarbij 80% van de woningen een WOZ-waarde onder de NHG-grens of het gemiddelde in de gemeente heeft.

Uit de voortgangsrapportages van maart 2025 voor de lokale aanpak blijkt dat een flinke versnelling nodig blijft om de 750.000 woningen te behalen voor 2030. Gemeenten geven daarbij zelf aan dat capaciteit een knelpunt is en dat ze tegen praktische vraagstukken aanlopen rond het bereiken van de doelgroep, monitoring van de voortgang en het gebruik van persoonsgegevens voor isolatieaanpakken. In de kamerbrief van 11 juli 2025 heeft minister Keijzer daarom aangekondigd de ondersteuning aan gemeenten verder te versterken.²

Het Nationaal Programma Lokale Warmtetransitie (hierna: NPLW) bestaat al om gemeenten landelijk te ondersteunen en kennisdeling te bevorderen rond de warmtetransitie en isolatieopgave. Onderdeel van het NPLW is een regionale ondersteuningsstructuur om gemeenten passend bij de regionale behoefte te ondersteunen in de warmtetransitie.³ Via deze structuur wordt momenteel alleen op het gebied van de warmtetransitie (i.h.b. warmtenetten en collectieve warmtepompen aanpakken) ondersteuning geboden. De onderhavige regeling zal extra middelen beschikbaar stellen om deze ondersteuning uit te breiden naar ondersteuning bij de isolatieopgave voor gemeenten.

2. Inhoud

2.1 Doel uitbreiding regionale structuur

Deze regeling beoogt de bestaande ondersteunende taak van de regionale structuur van het NPLW uit te breiden naar de isolatieopgave, met name ten behoeve van de uitvoering van de SpUK LAI. Daarmee zal binnen de bestaande regiostructuur ondersteuning georganiseerd kunnen worden die aansluit op wat de gemeenten binnen de regio nodig hebben om versnelling in de uitvoering van de isolatieopgave te realiseren. Het doel hierbij is met name om gemeenten die tegen knelpunten aanlopen en waarbij de uitvoering nog niet goed loopt snel praktische ondersteuning te bieden om hun isolatieaanpak te versterken en versnellen.

Op basis van de signalen die in de voortgangsrapportages voor de SpUK LAI die gemeenten hebben ingediend bij de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO) en de input van gemeenten op de Impulsdag Isoleren op 13 mei jl. zal de ondersteuning die met de onderhavige SpUK mogelijk is

¹ <https://www.rvo.nl/subsidies-financiering/spuk-lokale-aanpak-isolatie>

² <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2025/07/11/kamerbrief-over-verduurzaming-gebouwde-omgeving>

³ <https://www.nplw.nl/financiering/subsidies-en-regelingen/spuk-regionale-structuur>

bijvoorbeeld kunnen toezien op het inhuren van extra capaciteit op regionaal niveau, de nodige extra expertise, specialistische kennis en juridisch advies. Door extra capaciteit op regionaal niveau te organiseren, kunnen geleerde lessen tussen gemeenten sneller worden gedeeld en kan concrete hulp en begeleiding worden geboden aan gemeenten die vastlopen bij het opstellen van bijvoorbeeld een subsidieverordening of ondersteuningsaanpak. Ook kan de regionale afstemming waar nodig worden gefaciliteerd, tussen gemeenten onderling, met de provincie en met stakeholders, waardoor de samenwerking en kennisdeling in de regio wordt bevorderd. Op bovenlokale opgaven zoals rond het natuurvriendelijk isoleren kan beter worden afgestemd.

Secundair kunnen via de regionale ondersteuning en afstemming ook efficiënter de knelpunten en lessen met betrekking tot de isolatieopgave opgehaald en gedeeld worden met het NPLW om ook nationaal verspreid te worden.

2.2 Aansluiting op bestaande structuren

De extra ondersteuning van deze SpUk verloopt via de regio's. Uitgangspunt is dat bestaande structuren worden aangehouden voor de regio-indeling. Daarom is in lijn met de Regeling Specifieke Uitkering regionale structuur Nationaal Programma Lokale Warmtetransitie (SpUk NPLW) gebruik gemaakt van de RES-regio's⁴ voor de verdeling van middelen. Voor de hand ligt om ook gebruik te maken van de structuren die al bij de SpUk NPLW in de regio zijn opgesteld en daarbij dezelfde budgethouder toe te wijzen. Echter kunnen de colleges van burgemeesters en wethouders van de gemeenten ook afspreken om een andere gemeente, provincie of omgevingsdienst als budgethouder te laten fungeren voor deze regeling. De gekozen budgethouder zal verantwoordelijk zijn om passende ondersteuning te organiseren die aansluiten bij de lokale behoeften in de regio op het gebied van de isolatieopgave.

Elke regio levert verder een regiocoördinator. Dit kan iemand binnen de gemeenten zijn, of indien gewenst door de gemeenten in de regio, kan dit ook iemand in dienst zijn bij de provincie of omgevingsdienst die als budgethouder fungeert.

3. Relatie tot hogere en andere nationale regelgeving

3.1 Algemene wet bestuursrecht

Een beschikking tot het verstrekken van een specifieke uitkering is een beschikking in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Indien de budgethouder het niet eens is met de beschikking van de minister, dan kan die daartegen in bezwaar gaan en vervolgens beroep bij de bestuursrechter instellen op grond van de Awb.

3.2 Besluit van 29 oktober 2022, houdende het stellen van regels over het verstrekken van specifieke uitkeringen aan gemeenten of provincies voor activiteiten die passen in het rijksbeleid met betrekking tot het bouwen, het wonen en de woonomgeving (Stb. 2022, 452) (hierna: het Besluit)

De delegatiegrondslag voor het regelen van een specifieke uitkering is opgenomen in artikel 3 van het Besluit. In dit geval valt de activiteit onder artikel 2, eerste lid, onderdeel m, van het Besluit, dat betrekking heeft op het bevorderen van de duurzaamheid en bruikbaarheid van gebouwen. Deze regeling draagt immers bij aan de duurzaamheid en bruikbaarheid van gebouwen.

3.3 Financiële-verhoudingswet

De financiële verhouding tussen het Rijk en medeoverheden is geregeld in de Financiële-verhoudingswet. Daarom is in deze ministeriële regeling toepassing gegeven aan artikel 17a van de Financiële-verhoudingswet met betrekking tot de wijze van verantwoording door de budgethouder van de besteding van de specifieke uitkering en de eventuele terugvordering als deze onrechtmatig zou worden besteed. Dit is gedaan in lijn met het uitgangspunt bij specifieke uitkeringen om de

⁴ <https://www.regionale-energiestrategie.nl/resregios/default.aspx>

wijze van verantwoording en terugvordering in de regeling van de specifieke uitkering op te nemen.

3.4 SpUk LAI

Gemeenten hebben ten behoeve van de lokale aanpak van het Nationaal Isolatieprogramma in drie tranches middelen ontvangen via de SpUk LAI om hun eigen isolatieaanpak vorm te geven die gericht is op slecht geïsoleerde (D, E, F, G) koopwoningen of woningen in gemengde Vereniging van Eigenaars (VvE's), waarbij 80% een WOZ-waarde onder de NHG-grens of het gemiddelde in de gemeente heeft. Gemeenten hebben tot 31 december 2028 de tijd om deze middelen in te zetten en het aantal woningen waarvoor zij een aanvraag hebben ingediend te isoleren.

De onderhavige regeling voorziet erin om gemeenten te ondersteunen bij de uitvoering van de hieraan gerelateerde isolatieplannen. Om deze rede zijn de middelen in deze regeling meerjarig in te zetten zodat de ondersteuning ook kan worden voortgezet tot 31 december 2028. De middelen uit de onderhavige regeling hoeven niet uitsluitend ten behoeve van de uitvoering van de SpUk LAI te worden ingezet. Zij kunnen tevens worden ingezet ten behoeve van een bredere isolatieopgave in de gemeente of regio.

3.5 SpUk NPLW

De bestaande regionale ondersteuning structuur van het NPLW beoogt gemeenten te ondersteunen bij het efficiënt en doelmatig samen werken ten behoeve van de uitvoering van de warmtetransitie en het opstellen en uitvoeren van de Transitievisie warmte. Daarvoor zijn middelen beschikbaar gesteld aan de regio's om een ondersteuning structuur op te bouwen.

De huidige regeling is in grote mate gebaseerd op deze bestaande regeling, maar beoogd de ondersteuning uit te breiden naar de isolatieopgave in de regio met een focus op de uitvoering van de SpUk LAI.

3.6 Staatssteun

Bij het gebruik van de gelden door de budgethouders bij de toepassing van deze specifieke uitkering dienen de Europese staatssteunregels in acht te worden genomen. Omdat de specifieke uitkering onder meer besteed kan worden aan door derden verleende diensten, is het van belang dat de budgethouders bij de besteding alert zijn op de – Europese – regels inzake staatssteun. Overigens hebben de budgethouders een zelfstandige verantwoordelijkheid om te waarborgen dat geen verboden staatssteun wordt verstrekt. Aangezien de uitwerking van de regionale ondersteuning aan de budgethouders is, kan niet op voorhand op rijksniveau een staatssteuntoets voor deze regeling worden uitgevoerd.

Ten aanzien van staatssteun is met name van belang de vraag of er sprake is van bevoordeling van een onderneming in Europeesrechtelijke zin (als bedoeld in artikel 107, eerste lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), welke door de subsidie bepaalde kosten, die ze normaal zelf moeten betalen, niet hoeven te dragen. Conform de interdepartementale afspraken over staatssteun moeten de budgethouders daarom zelfstandig een staatssteuntoets uitvoeren.² Om staatssteun aan derden bij het opzetten van het programma door de budgethouder te voorkomen, is in deze regeling voorgeschreven dat de inschakeling van derden tegen marktconforme voorwaarden moet plaatsvinden (zie artikel 5).

Om zicht te krijgen op eventuele staatssteunaspecten op het niveau van de uiteindelijk begunstigen of hun adviseurs, zal de budgethouder een staatssteuntoets moeten (laten) uitvoeren als meer bekend is over de activiteiten in de regionale structuur. De budgethouders zijn zelf verantwoordelijk voor het correct toepassen van de staatssteunregels, omdat de budgethouders en regio's een beleidsruimte hebben om de gelden in te zetten voor projecten die zij zelf op hun merites beoordelen. Daarbij is met name van belang de vraag of er sprake is van bevoordeling van maatschappelijk vastgoedeigenaren of hun adviseurs die een onderneming in Europeesrechtelijke zin (als bedoeld in artikel 107, lid 1, VWEU) zijn en deze door de subsidie van de regionale structuur bepaalde kosten, die ze normaal zelf moeten betalen, niet hoeven te dragen. Een budgethouder kan in dat kader mogelijke uitzonderingsgronden op het staatssteunverbod in de

Algemene groepsvrijstellingsverordening (hierna: AGVV) toepassen. De AGVV is EU-Verordening Nr. 651/2014/EU aangepast per Annex C(2023) 1712 final van 9 maart 2023.

Op grond van de AGVV zijn verschillende steuncategorieën, zoals bijvoorbeeld staatsteun voor duurzame energie, vrijgesteld van melding. Wel geldt hier voor een kennisgevingsprocedure. Met concrete vragen over staatsteun en ook kennisgevingsprocedure kan een budgethouder contact opnemen met kenniscentrum Europa decentraal. Het Ministerie van BZK coördineert provinciale staatssteunprocedures via het Coördinatiepunt Staatssteun Decentrale Overheden (hierna: CSDO BZK).

Ook wordt opgemerkt dat bij aanbestedingen ten behoeve van de projecten de regels uit de Aanbestedingswet 2012 van toepassing kunnen zijn.

4. Uitvoering

Deze regeling zal worden uitgevoerd door de Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening.

5. Gevolgen

5.1 Regeldrukgevolgen en administratieve lasten

Aangezien het om specifieke uitkeringen aan gemeenten, provincies of omgevingsdiensten gaat, brengt de regeling geen administratieve lasten voor burgers en bedrijven met zich mee. De regeling brengt wel bestuurlijke en administratieve lasten voor gemeenten, provincies of omgevingsdiensten mee, aangezien zij een aanvraag moeten indienen om in aanmerking te komen voor onderhavige specifieke uitkering.

De verantwoordingslasten voor gemeenten, provincies of omgevingsdiensten worden zoveel mogelijk beperkt door de verantwoording enkel via SiSa te laten verlopen. De budgethouder hoeft geen voortgangsrapportage op te leveren. Het NPLW kan wel om voortgangsinformatie vragen in de jaarlijkse monitoring van het NPLW.

II. Artikelsgewijs

Artikel 1

Dit onderdeel bevat verschillende definities. Waar mogelijk zijn de definities gelijk gehouden aan de definities in de SpUk NPLW. Wel zijn er enkele definities gewijzigd of toegevoegd.

In de definitie van budgethouder is verduidelijkt hoe deze zich verhoudt tot de regio's. Deze wijziging is enkel te verduidelijken en verandert niets aan de rol van de budgethouder in vergelijking met de SpUk NPLW.

De Isolatieopgave is in dit artikel verder gedefinieerd. Hierin is ruimte gelaten om in de regio de ondersteuning breder in te zetten dan enkel de werkzaamheden die vallen binnen de SpUk LAI. Hierdoor kunnen isolatieplannen die een bredere doelgroep hebben, bijvoorbeeld gebouwen met hogere labels, utiliteitsbouw of verhuurders, ook effectief worden ondersteund. De regeling is wel met name bedoeld ter ondersteuning bij de uitvoering van de SpUk LAI.

Artikel 2

In het eerste lid is geregeld dat een specifieke uitkering kan worden verstrekt aan een budgethouder voor activiteiten die tot doel hebben om de uitvoering van de isolatieopgave te versterken.

In het tweede lid is geregeld wat de activiteiten omvatten. De budgethouder moet in elk geval een regiocoördinator aanstellen of aanwijzen voor zover deze afwijkt van de bestaande coördinator uit de SpUk NPLW. De budgethouder kan daarnaast de middelen inzetten voor het organiseren van uitvoerende capaciteit in de regio ten behoeve van de isolatieopgave. Budgethouders kunnen er ook voor kiezen om bijvoorbeeld een expert in te huren die bij meerdere gemeenten in de regio meedraait, meehelpt bij contact leggen in wijk, of voor inbreng van specialistische kennis

(bijvoorbeeld voor juridische of financiële uitzoekpunten) of ter ondersteuning van het opstellen van de gemeentelijke beleidsdocumenten.

Ook valt onder de activiteiten het organiseren van een regionaal afstemmingsoverleg of zorgen dat bestaande overleggen die zich hiervoor lenen, worden voortgezet. Tevens kan een specifieke uitkering worden verstrekt voor het op regionaal niveau naar behoefte verbinding leggen met andere bovenlokale opgaven die bijvoorbeeld betrekking hebben op natuurvriendelijk isoleren.

Artikel 3

In dit artikel is bepaald waar de regiocoördinator verantwoordelijk voor is.

De verantwoordelijkheden van de regiocoördinator voor de isolatieopgave zijn vergelijkbaar met die van de bestaande coördinator warmte die is aangesteld op basis van de SpUk NPLW. De regiocoördinator is daarmee verantwoordelijk voor het organiseren van de afstemmingsoverleggen tussen de gemeenten in de regio en, indien van toepassing, met de provincie wanneer dit gewenst is en leidt tot versnelling van de isolatieopgave. Indien nodig kunnen hier ook andere relevante stakeholders bij aansluiten. Ook fungeert deze coördinator als aanspreekpunt voor het NPLW, kan deze deelnemen aan netwerkbijeenkomsten vanuit het NPLW en haalt de coördinator zowel knelpunten op uit de regio als kennis bij het NPLW, voor bredere verspreiding onder gemeenten en partners in de regio.

Artikel 4

In dit artikel is geregeld dat een budgethouder een aanvraag kan indienen voor de middelen die voor de regio zijn gereserveerd. De middelen per regio zijn opgenomen in bijlage I. Als eerste is er evenals bij de SpUk NPLW een basisbedrag van 100.000 euro per regio gereserveerd zodat de inzet van capaciteit gedurende de hele uitvoeringsperiode in alle regio's mogelijk is. De overige beschikbare middelen zijn berekend aan de hand van een andere verdeelsleutel dan in de SpUk NPLW is opgesteld. Hiervoor is gekozen om beter aan te sluiten bij de opgave die gemeenten vanuit de SpUk LAI hebben. Het overige bedrag is verdeeld door 1/4 van de middelen te verdelen op basis van aantal gemeenten (kolom 4) en 3/4 op basis van het aandeel woningen in de lokale aanpak isolatie van het totaal aantal koopwoningen in de regio (kolom 6). Hiermee houdt de verdeelsleutel rekening met het aantal gemeenten voor wie de coördinator ondersteuning dient te bieden, maar ook hoe groot de opgave is in de lokale aanpak relatief gezien is voor de gemeenten binnen de regio. Bij dit laatste gaat het erom hoe groot de opgave voor de lokale aanpak is ten opzichte van het totaal aantal koopwoningen in de gemeente.

In het tweede lid is geregeld dat wanneer er via de budgethouder in een regio geen aanvraag is ingediend, de middelen die voor deze regio gereserveerd waren zullen worden herverdeeld over de regio's die wel een aanvraag hebben ingediend naar ratio van de in bijlage I kolom 4 en kolom 6 genoemde bedragen.

De maatregelen ten behoeve van de uitvoering van de isolatieopgave kunnen maatregelen zijn waarover de budgethouder BTW verschuldigd is. Voor deze activiteiten is reeds is afdracht gedaan aan het BTW-compensatiefonds van het Ministerie van Financiën. De budgethouder hoeft daarom in de aanvraag geen inschatting te maken van het aan BTW verschuldigde bedrag. Budgethouders kunnen zo nog steeds op grond van de relevante wet- en regelgeving een beroep doen op teruggave van de betaalde BTW-componenten.

Deze aanpak voor de afdracht van BTW is gekozen vanwege het feit dat een deel van de budgethouders bij de aanvraag mogelijk nog onvoldoende beeld zal hebben van de uit te voeren activiteiten om hier een juiste inschatting van te maken. Om dezelfde reden moet de budgethouder pas op uiterlijk 1 april een omschrijving van de activiteiten aanleveren voor zover deze bij de aanvraag nog niet bekend zijn, zie ook artikel 8.

Artikel 5

In het eerste lid is geregeld dat de aanvraagtermijn voor de specifieke uitkering loopt vanaf 3 november 2025 tot en met 17 november 2025. In het tweede lid is geregeld waaruit de aanvraag ten minste moet bestaan. Bij het onderdeel c is opgenomen dat een omschrijving van de beoogde activiteiten alleen noodzakelijk is wanneer deze bij de budgethouder al bekend zijn.

In het derde lid is geregeld dat een aanvraag kan worden ingediend via een formulier dat beschikbaar wordt gesteld op de website van het NPLW. In het vijfde lid is geregeld dat de minister binnen 8 weken een besluit moet nemen op de aanvraag.

Artikel 6

In dit artikel is bepaald dat de kosten voor levering van goederen of diensten door derden door de aanvrager marktconform worden bepaald.

Artikel 7

Dit artikel ziet erop toe dat de aanvraag geweigerd kan worden wanneer deze binnen de regio onvoldoende wordt gedragen. Het is met oog op het doel van de regeling daarbij belangrijk dat met name gemeenten met minder uitvoeringskracht geholpen zijn met de voorgestelde aanpak en deze ondersteunen.

Artikel 8

In dit artikel is opgenomen dat de budgethouder uiterlijk op 1 april 2026 een omschrijving bij het NPLW dient aan te leveren van de activiteiten die zullen worden uitgevoerd voor zover deze niet bij de aanvraag zelf zijn aangeleverd. Vanwege de korte termijn tussen de bekendmaking van deze regeling en de aanvraag, is de verwachting dat niet alle budgethouders voldoende tijd zullen hebben gehad om in de regio voldoende vast te stellen op welke manier de middelen het beste kunnen worden ingezet. Om deze reden is het mogelijk gemaakt om de aanvraag in te dienen zonder de activiteiten al te hebben vastgesteld waarvoor de middelen zullen worden ingezet, zie artikel 5. Wanneer de budgethouder deze lijst nog niet kan aanleveren bij de aanvraag, moet deze voor 1 april 2026 worden aangeleverd bij het NPLW. Vanuit het doel van de regeling is bij het opstellen van de lijst met activiteiten het te adviseren vooral aandacht te besteden aan de ondersteuning van gemeenten waar de uitvoering van de lokale aanpak isolatie nog achterblijft op de doelen.

De overige verplichtingen zijn vergelijkbaar met die opgenomen in de SpUk NPLW. Hieronder valt bijvoorbeeld bij onderdeel b dat de activiteiten afgerond moeten worden voor 31 december 2028. Deze datum komt overeen met de looptijd van de SpUk LAI zodat de ondersteuning gedurende de hele uitvoering hiervan kan plaatsvinden. Ook dient informatie over de voortgang van de activiteiten op verzoek verstrekt te worden en kan de minister tevens informatie opvragen bij regio's ten behoeve van een evaluatie van het programma. Dit is geregeld in het eerste lid, onderdeel c en d, van dit artikel.

Ten slotte is het in lid 2 mogelijk gemaakt om de termijn voor uitvoering van de activiteiten op verzoek met 1 jaar te verlengen mits dit goed wordt gemotiveerd en de rede buiten de schuld van de budgethouder ligt.

Artikel 9

In dit artikel is geregeld dat de minister een (deel van een) specifieke uitkering kan terugvorderen, als blijkt dat de uitkering niet of niet geheel vóór 31 december 2028 is besteed. In afwijking hiervan kan de minister, als in overleg met de gemeenten en het NPLW wordt vastgesteld dat er buiten de schuld van de aanvrager om sprake is van een situatie waarin een verlenging van de termijn met ten hoogste een jaar noodzakelijk is, het restant van de specifieke uitkering terugvorderen als blijkt dat de specifieke uitkering niet of niet geheel is besteed voor 31 december 2029.

Artikel 10

In het eerste lid is geregeld dat de budgethouder in de bijlage bij de jaarrekening over de jaren waarin de specifieke uitkering is uitgegeven, de verantwoordingsinformatie moet opnemen. De budgethouder wordt gevraagd verantwoording af te leggen over de hoogte van de besteding van de aangevraagde middelen, waar de middelen aan besteed zijn en wat de planning van de

activiteiten is. De verantwoording voor de besteding van de specifieke uitkering verloopt op grond van artikel 58a van het Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten en artikel 17a van de Financiële-verhoudingswet via de jaarrekening van de budgethouder en de systematiek van 'single information, single audit' (SiSa-systematiek). In het tweede lid is geregeld dat de minister de specifieke uitkering vaststelt, nadat de budgethouder de eindverantwoording aan de minister heeft verstrekt. Indien de uiterste datum voor het afronden van de activiteiten, bedoeld in artikel 2, is verstreken en de budgethouder heeft geen verantwoordingsinformatie verstrekt, dan stelt de minister de specifieke uitkering vast aan de hand van de eerstvolgende verantwoordingsinformatie. De verantwoording geschiedt jaarlijks op uiterlijk 15 juli in het volgende jaar via SiSa over de uitgaven van het jaar daarvoor.

In het derde lid is geregeld dat als uit de verantwoordingsinformatie blijkt dat de uitkering niet of niet volledig is besteed aan de activiteiten waarvoor de uitkering is verstrekt, of niet juist is besteed, dan kan deze (deels) teruggevorderd worden. In het geval dat de minister overgaat tot terugvordering, doet de minister daarvan mededeling binnen een jaar nadat de eindverantwoording heeft plaatsgevonden volgens de SiSa-procedure.

De Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening,

M.C.G. Keijzer